

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Dr. OREST BUCEVSCHI
Telefon 13—74

Cauzele lipsei de preoți

Se pot oare înlătura?!

Nu de mult ziarele aduceau știrea, că se constată o micșorare a numărului acelor tineri cari intră în seminare teologice pentru a deveni preoți. Faptul acesta n'a surprins pe nimeni, mai mult interes însă au deșteptat cercetările cu privire la cauzele cari au determinat micșorarea numărului teologilor. Aceasta din motivul, că și eparhiile cele mai bogate cum sunt Cernăuții nu au nici un surplus de teologi, ci din potrivă. Astfel în seminarul teologic din Cernăuți nu sunt decât uumai 26 de tineri, fiind 24 de burse cu întreținere, îmbrăcăminte și ajutoare bănești, deci absolut gratuite, neocupate. În decursul anului 1926 în aceeași eparhie au fost hirotoniți abia 4 inși. Numărul preoților morți fiind 16. La fel e situația în eparhia Caransebeșului și Aradului, deci în eparhiile cele mai bogate, dar unde nu se cunoaște sistemul întreținerii gratuite a elementelor bune, decât într'o măsură aproape inexistentă.

Cauzele micșorării numărului teologilor nu sunt de ordin pur material, cu toate că în multe eparhii mai sărace și lipsa de mijloace contribuie la ivirea fenomenului despre care vorbim. Dragostea tinerilor pentru preoție este înainte de toate opera păstorului sufletesc, a Mântuitorului nostru, care își alege El singur slugile sale. De altă parte datorința chiriarihilor este ca să statorească acele bune și prielnice condiții, între cari atragerea tinerilor către Biserică și slujba preoției să se poată deștepta în toate cazurile și să se poată și menține între împrejurările uneori potrivnice înrădăcinări mai profunde a acelei chemări. Acele condiții în general sunt trei: 1. Stima de care se bucură tagma preo-

țească, sau atacurile la care eventual este supus. 2. Atmosfera în care se desvoltă mentalitatea tinerilor până la timpul când sunt puși în situația ca să aleagă: preoția sau altă carieră și 3. Condițiile între cari își fac teologii studiile lor (materiale și morale).

Condiția principală este stima de care se bucură tagma preoțească înaintea oamenilor credincioși și de bune intențiuni. Singuri pe aceștia îi putem lua în considerare, pentru că lumea necredincioasă pururea vede ceva netrebnic în tagma preoțească. Dacă însă lumea credincioasă înconjură cu o stimă intimă și adevărată tagma preoțească, atunci o mulțime de tineri se vor hotări ca să-și dedice viața lor în serviciul tagmei respectate.

Cât de puternic contribuie acest motiv în psihologia oamenilor, e dovadă mai categorică preoțimea din Germania unde cu toate că nu are nici un fel de scutire, face serviciul militar, teologii nu au burse, nici alte înlesniri, totuși nu se aud plângeri, că ar fi prea puțini preoți.

De altă parte stima pe care lumea o dă preoților atârnă dela însușirile preoților, culturale și morale. Preoțimea cu puțină carte și cu defecte morale, nu poate inspira atragerea tinerilor către preoție. În această privință trebuie să recunoaștem, că dela războiu încoace, alături de o năzuință de a ridica nivelul cultural al preoțimii prin majorarea anilor de studii, intențificarea vieții interne, prin meditații, conferințe, fie a preoților, fie a teologilor din seminare, a mers paralel și faptul că au fost hirotoniți din necesități urgente, ca să poată îndestuli lipsurile unor parohii, oameni cu frumoasă cultură — în unele cazuri — pedagogică, tehnică etc. dar cu foarte reduse cunoștințe teologice. Asemenea s'a încredințat păstoria credincioșilor în multe

cazuri unor călugări, cari nu au altă cultură teologică decât cea câștigată în școala călugărească. Toate aceste au influințele lor hotărâtoare asupra stimei de cari se bucură preoțimea, și care situație nu prea îndeamnă tinerii să intre în tagma preoțească.

Acei care suntem zilnic în contact cu lumea care se pregătește pentru viața preoțească putem constata foarte deaproape lucrurile cari le-am spus și cari nu ar trebui să fie nici într'un caz trecute cu vederea. Cauza principală pentru care se rărește ori se mărește numărul aceloră, cari intră la teologie este stima de care se bucură tagma preoțească, colegii cari pot să atragă prin respectul ce-l inspiră lumii fiind „sarea și lumina” ei.

A doua cauză care contribuie foarte mult, e mentalitatea pe care și-o câștigă tânărul în timpul până când intră la teologie. Și pentru ce să nu mărturisim că atmosfera școalelor secundare, nu în toate cazurile, este prielnică. Și mai ales pentru ce să nu recunoaștem, că este o adevărată fericire pentru Biserica lui Hristos, că proiectul de lege al dlui I. Petrovici, nu se va legifera. Ce minunății ar mai fi ieșit la iveală, dacă filozofia concepută așa precum o crede dl Petrovici, care *pentru exemple de prostii și contradicții logice, aduce totdeauna dogmele religiei și învățăturile ei morale*, ar fi intrat în programele oficiale ale școalelor secundare. Rog să nu se creadă, că exagerez, ci să se citească cu luare aminte lucrările dlui profesor Petrovici, în primul rând: *Teoria noțiunilor. Pentru a face o atmosferă prielnică pentru chemarea preoțească, avem neapărată nevoie de licee confesionale, de unde însă nu pot să iasă niciodată teologi pe cari îi poți hirotoni, ci tineri cari pot intra la teologie*. Acest lucru a intrat într'un început de realizare prin înființarea, ori proiectata înființare a seminarului de vocațiune dela Sibiu. *A hirotoni însă tineri, cari termină abia liceul confesional, adecă seminarul de vocațiune, ar fi cel mai neiertat lucru, ar distruge toate considerațiile dezvoltate sub punctul prim, ar așeza la ultimă treaptă culturală preoțimea ortodoxă în Ardeal, unde confesiunile minoritare au știut să-și mențină pregătirea temeinică a*

preoților lor. Dar despre aceste lucruri cu altă ocaziune.

Eparhiile ortodoxe cele mai multe sunt sărace și e lucru constatat, că la teologie candidații răsar în cele mai multe cazuri din familii, cari nu dispun de multe mijloace materiale. Între astfel de împrejurări e foarte firesc, că fără ajutoare și mari înlesniri materiale o mulțime de tineri nu sunt în stare ca să-și termine studiile lor teologice. *În monografia seminarului teologic din Sibiu se citește la pag. 245, că nu există un protocol al donatorilor, pentru că nu au fost donațiuni decât ale lui Șaguna și ale acelor cari au făcut donațiuni la îndemnul său*. „Este un fenomen aproape neexplicabil, că deodată cu moartea arhiepiscopului Șaguna s'a stins orice interes de a da sprijin material institutului seminarial”. Asemenea celelalte seminarii vor fi având un protocol al donațiilor foarte redus, care va cuprinde numele episcopului care l-a întemeiat și l-a înzestrat cu cele de lipsă, și apoi șirul se sfârșește. *Și totuși cât de mare este numărul preoților, cari au profitat într'o măsură mai mică sau mai mare de beneficiile pe cari le-a dat seminarul*. Toți prin sânguință și cruțare și-au adunat și o stare materială. Nu li-se poate pune la îndoială nici simțul de jertfă. Cu atât mai mult deci, că atunci când se simte lipsă mare de preoți trebuie să intervină simțul moral ca din prisos să se dea pentru seminarii, ca acele se poată da o sucrescență îndesulitoare. Dacă câțiva profesori au putut să întrețină pe cheltuielile lor un teolog, plătind toate taxele pentru el, preoții 18—20 la olaltă ai unui protopopiat pot face la fel. Astfel în eparhia Clujului, s'ar putea susține 18 teologi absolut gratuit, și cât ajutor nu s'ar da prin acest gest. Nu ne îndoim nici odată despre spiritul de jertfă al preoților, cari pot să dea un ajutor la un tânăr, maximum 300 lei anual.

Lipsa preoților nu se poate reduce decât înlăturând toate cauzele ei deopotrivă. Sunt semne invederate, cari arată că Biserica ortodoxă va trece în scurt timp peste neajunsurile zilei de azi, cu ajutorul Aceluia, Care veșnic seamănă.

Prof. Dr. I. Pasca.

Cuvântare festivă

rostită la Congresul Soc. ort. naț. a femeilor române, în numele Eparhiei Clujului, în ziua de 14 Maiu 1927, de dl Dr. I. Vască, profesor la Academia teologică.

*Alteță Regală,
I. P. S. Stăpâne,
Domnilor Miniștri,
Doamnă Prezidentă,
Iubiți prezenți,*

Am descins din vechea și istorică capitală a Ardealului desorbit, pentru ca pășind pe pământul Basarabiei surori să aduc acestui congres frățescul salut al reînviatai ctitorii a marelui Voevod Ștefan, salutul de Dumnezeu binecuvântatei Eparhii a Vadului, Feleacului și Clujului.

Sunt solul Prea Sfințitului Episcop Nicolae al Clujului, care a avut deosebită cinste a patrona fecundele lucrări ale ultimului congres general al Onor. Soc. ortodoxe-naționale a femeilor române din întreaga țară.

Prea Sfinția Sa, mult încercatul nostru luptător și organizator din luptele pe care Biserica noastră strămoșască le-a dat în trecut în acele părți ale Ardealului, înzestrat cu o neîntrecută putere de muncă și un deosebit spirit de inițiativă, regretă adânc, că sub povoaara mulțimii anilor ce-l apasă, n'a putut înfrunța asperitățile unei călătorii mai lungi, pentru a Vă prezenta în persoană admirația, mulțumirile și binecuvântarea sa arhierască. Căci vie în aducerea aminte a rămas pilda, neștearsă și fericită a rămas amintirea, pe care onorata Soc. ort. națională a femeilor române acum un an a lăsat-o în cugetele și inimile credincioșilor ortodoxi ai eparhiei noastre.

Onorat Congres,

Veacuri dearândul urgia și prăpădul s'a deslănțuit asupra Bisericii Ardealului, neîncetat furcile și lancea, roata și temnița au operat ca să ne dărâme cu desăvârșire credința cea adevărată.

Dar de când cătușile robiei au căzut și zorile mântuirii s'au ivit, un duh nou dător de însuflețire a început să străbată întreaga noastră viață bisericească! Biserica, odinioară atât de crunt lovită și de-

faimată, pe care ca o moștenire sacră am păstrat-o cu sfințenie dela evlavioșii noștri străbuni, a început să pășască biruitoare, încoronată de strălucire și triumf. — Căci pretutindenea în Eparhia noastră, la sate și orașe s'a inițiat o activitate binecuvântată și rodnică de moralizare și răspândire în masse a învățaturii binefăcătoare a Bisericii. — Și în cei câțiva ani dela unire cu patria mamă s'au înregistrat reale și minunate succese! Dar totuși a rămas încă mult ogor înțelenit, multe sate de altare lipsite, multe orașe pline de oameni infectați de mentalitatea bolnavă a timpului, cari deși creștini cu numele, și-au uitat cu desăvârșire de suflet.

Secerișul s'a dovedit a fi mult, dar brațele au fost puține! Și atunci Vă puteți închipui ce bucurie nespasă au simțit în sufletul lor bravii noștri îndrumători, când n'a trecut mult și a început să-i întovărășească sprijinul efectiv și dragostea nemărginită a D-voastre, onor. membre ale Congresului, în opera lor salvatoare. Fie la punerea de temelie a Bisericii Catedrale, fie la înzestrarea locașurilor de rugăciune, fie la răspândirea dragostei către altar, lege și patrie, neîncetat a-ți binevoit a fi alături de noi. Iar în cele din urmă a-ți pus chiar coroana năzuințelor și dragostei, cu care ne-ați înconjurat primind să desfășurați lucrările multiple și pline de răsunet ale ultimului congres anual chiar în locul reședinței Eparhiei noastre în Clujul suferințelor de ieri și al nădejdlor noastre de mâine.

Doamnă Prezidentă,

Cu energie și fără șovăiri Soc. ortodoxă națională a femeilor române, sub înțeleapta D-voastră conducere a fost în stare să realizeze în timp așa de scurt rezultate atât de strălucite peste întreg cuprinsul patriei noastre întregite. Ați ridicat institute de cultură și susțineți internate; ați pus temelii de biserici și ridicați monumente neperitoare; ați ridicat cu anevoie adunate mijloace, Biserica Neamului pe plaiurile Mărășeștilor, acel simbol al vremurilor de mărire națională de azi, merit să vestească pururi vrednicia și evlavia poporului român, și continuați a purta și mai departe cu fală stindardul biruinții vieții creștinești

pretutindenea între hotarele scumpei noastre României de astăzi! Sublimă desfășurare a muncii, uriașă și minunată! Deie numai bunul Dumnezeu, ca opera minunată pe care cu atâta zel și abnegație, ați inaugurat-o, în fericire s'o prouinați și s'o duceți la sfârșitul bun așteptat cu înfrigurare de un neam întreg. Aceasta este dorința fierbinte pe care pe lângă gratitudinea, admirația și recunoștința lor, Arhireul, Clerul și toți credincioșii ortodoxi vin să V'o exprim prin roștul meu, din reînviata ctitorie a marelui Voivod Ștefan, din Eparhia Vadului, Feleacului și a Clujului.

Iar însuflețirea și entuziasmul de care m'am făcut părtaș în clipele soiemne, de înălțare și bucurie generală pe care le-am petrecut în mijlocul D-voastre pe aceste plaiuri ale scumpei noastre Basarabie, soră în suferinți și idealuri cu Ardealul cel mult încercat prin veacuri, Vă rog să credeți, că trecând Carpații, vor avea darul să sporească puterile noastre de muncă, pe cari nu voim să le punem decât tot în slujba Bisericii, Neamului și a Țării!

Brahmanism și Hinduism*)

Hinduismul se deosebește de toate celelalte mari religii esențial prin următorul punct principal: cele 220 milioane de adepți ai Hinduismului — adică $\frac{2}{3}$ din locuitorii Indiei și peste $\frac{1}{8}$ a întregii omeniri — nu sunt uniți printr'o mărturisire comună de credință despre învățături metafizice, propovăduite de o personalitate divină sau omenească, ci în urma anumitor noțiuni sociale și obiceiuri. Nota cea mai caracteristică a Hinduismului este împărțirea în caste. Sub „Hindu“ nu trebuie să înțelegem un credincios, care ține la anumite dogme despre raportul dintre Dumnezeu și lume, despre viața după moarte și așa mai departe, ci unul, care ține de una din cele 2000—3000 de caste, cari sunt considerate ca aparținătoare Hinduismului. Sub o „castă“ înțelegem o grupă endogamă de persoane, cari practică aceeași ocupație tradițională, își dovedesc arborele lor geneologic descinzând dintr'un anumit

strămoș divin sau omenească și sunt împreunate într'un ce întreg prin drepturi, datorii și concepții fixe și moștenite despre căsătorie, alegerea hranei și curățania rituală. După concepția indicată, castele din zilele noastre ar fi luat naștere din patru clase, menționate și astăzi și anume: clasa brahmanilor, războinicilor, comercianților și a „shudras“-ilor. Aceste condițiuni sociale — spune-se — există dela crearea lumii și au o obârșie supralumească. În teorie, fiecare castă prezintă un organism bine stabilit, cu membrii născuți în sânul ei. În practică însă, de când lumea s'au petrecut mari dislocări în sânul sistemului de caste, și astăzi încă numeroase persoane, așa în deosebi seminții întregi de Arborigeni, sunt primite în Hinduism. Porțița de intrare este presupunerea fictivă, că strămoșii lor ar fi făcut parte din o astfel de castă; dependența lor însă ar fi pierdut-o în cursul veacurilor.

În contrast cu puternica legătură socială, impusă Hindului prin sistemul acesta de caste, e marea lui libertate religioasă. Hinduismul, precum s'a spus, nu cunoaște nici o dogmă dată de cătră un fondator. După propria lui învățătură voiește să fie o „religiune veșnică“ (Sanātana-Dharma), care ar fi potrivită pentru oamenii fiecărei păături sociale și fiecărui grad de cultură. Astfel concepțiile cele mai felurite stau cu aceleași drepturi lângă oaltă și deci găsim între aderenții lui atât Animisti, Fetișiști și Politești, cât și Monotești, Pantești și Atești, oameni, cari aduc jertfe sângeroase, ca și cei, cari se sfiesc, de a face vreunici muște vreun rău. Adepții învățăturilor și culturilor celor mai diferite trec toți în același mod de dreptcredincioși numai dacă recunosc castele și prerogativele brahmanilor, legitimate prin ele. Brahmanii își fondează situațiunea lor privilegiată în organismul social pe faptul, că sunt, ca preoți și păstori sufletești ereditari, paznicii revelațiunei veșnice a lui Veda. Veda, reprezintă o colecție enormă de cânturi, maxime și tractate ritualistice și teosofice, cari s'au format în timpuri foarte variate, și trece în ochii tuturor Hindușilor drept sfântă scriptură, deși conținutul său este cunoscut numai de o minoritate disparentă dintre ei; iar credința și ritul pre-

*) D. prof. Dr. Helmuth von Glasenapp — Berlin. „F. u. F.“, III. 17. și G. Sorul).

zentului se întemciază în general pe operele sfintei tradițiuni, pretinse a corespunde cu Veda — de fapt însă foarte diferite și mult deosebindu-se una de cealaltă. Din abundența învățăturilor și punctelor de vedere divergente se pot desprinde unele, cari sunt comune celor mai multor Hinduși. De aceea ele pot fi caracterizate — cu anumite restrângeri — ca felul religios de a privi lumea al Hindismului, și anume crezul în existența anumitor ființe supra-lumești, precum sunt Shiva, Vishnu, Brahma și a. m. d. (ale căror raporturi într-o laltă și cu lumea și omenirea firește, sunt foarte diferit privite), apoi presupunerea despre periodice apariții și dispariții de lumi, învățătura despre metempsicoză și convingerea, că prin asceză s'ar putea câștiga mântuirea.

Hinduismul contemporan este produsul final al unei dezvoltări lungi. Se derivă din amestecul concepțiilor religioase și sociale ale Dravizilor și Arianilor, cari au pătruns cu multe secole înainte de începutul erei noastre în India nordică. În formele sale mai înalte a suferit o dezvoltare ulterioară, mai cu seamă prin nobilitatea ereditară a clerului brahmanilor; de aceea este numit și Brahmanism, care cuvânt se aplică de multe ori numai la configurația sa mai veche și mai mult literară. În lupta victorioasă împotriva tendințelor de reformare a Buddhismului și Jainismului nu numai, că și-a menținut situațiunea sa, ci a putut chiar să gonească pe vrășmașii puternici aproape total din India anterioară. Cu o vitalitate tenace a ținut piept și năvalei Islamului, nu însă fără ca acesta să-i fi înstrăinat o parte însemnată a adeptilor săi de altădată. Sub influența ideilor moderne apusene se îndeplinește de prezent în pătura de sus a inteligenței urbane o schimbare remarcabilă sub raportul concepțiilor. La majoritatea conservativă a populațiunei rurale însă sforțările cu tendință de o reformă a castelor ș. a. m. d. prinde teren în mod lent de tot. Deși nu lipsesc încercări vrednice de luat în seamă, de a concilia tradițiunile moștenite cu cerințele spiritului modern va fi necesar încă timp îndelungat, până când lupta idealurilor vechi și noi va mijloci un compromis între contrastele culturai vestice și indiene.

Giovanni Sorul.

Sinuciderile.

Anul trecut a dat un număr foarte mare de sinucideri și încercări de sinucideri. Tineri, săturați prea de timpuriu de plăcerile și neajunsurile acestei vieți, bătrâni desgustați de lungul șir al anilor petrecuți, fără a ajunge la adevăratul scop al provizoratului pământesc, cu un curaj vrednic de o cauză mai bună se aruncă în brațele morții premature.

S'au căutat cauzele acestei plăgi sociale, însă fără mult rezultat, pentru că nu s'au căutat acolo unde trebuia: în lumina învățăturai evanghelice.

Privit acest rău în lumina învățăturai evanghelice vom afla, că cauza lui rezidă în lipsa credinței creștinești. Căci un om cu convingeri religioase, cu echilibrul sufletesc răzimat pe cuvântul lui Cristos, nu va ridica nici odată la tâmples țeava armei ucigătoare.

Credința ne învață, că dreptul suprem asupra vieții nu este al nostru, ci este al celui, care ne-a dăruit această viață numai ca să ne folosim de ea. Nu suntem noi creatura, stăpânii vieții noastre, ci creatorul. Prin urmare, cine curmă viața în mod volnic, face o nedreptate lui Dumnezeu, stăpânul, încălcând un drept suveran al Lui. Nedreptatea cauzată lui Dumnezeu este: *păcatul*. Deci toți cei ce se sinucid prin această faptă săvârșesc păcat și încă unul dintre cele mai grele, care mai are și acel neajuns că nu va putea fi ispășit nici odată.

Tot credința ne învață că omul care a pășit din viața pământească în starea păcatului greu, se osândește. Deci cel ce s'a sinucis, săvârșind chiar în momentul despărțirii de viață, păcatul greu, putem afirma cu siguranță matematică că s'a osândit.

Așa stând faptele s'ar părea că numai cei nebuni își curmă cu voia viața, căci cine dintre oamenii cu minte și-ar dori osândirea.

Nu se poate scuza această faptă cu relele și neajunsurile cari urmăresc la aparență în chip fatal pe unii muritori și cari lasă scris, că și-au căutat scăparea în moarte.

Oare nu este mai ușor a îndura durerile unei vieți scurte pentru a evita suferințele veșnice ale Iadului?

Suferințele ce trebuie să îndurăm în lumea aceasta, sunt trimise de către Dumnezeu, totdeauna cu un scop bine determinat. Câte odată trebuie să suferim pentru unele greșeli ale noastre chiar din cauza că Domnul vrea, să le ispășim aici, ca dincolo să putem intra în fericire. Altă dată suntem puși la încercare ca să dăm dovadă de tăria credinței noastre. În astfel de împrejurări să ne servească drept pildă edificatoare cazul dreptului Iov, care și atunci când toate și le-a pierdut afară de suflet, nu și-a ridicat glasul contra lui Dumnezeu, ci a zis: „Domnul a dat, Domnul a luat“.

Iată cari sunt motivele cari mă fac să cred, că sinucigașii sunt lipsiți de orice credință, afară de cazurile când sunt lipsiți de minte.

Semnalez acest rău, plin de întristare și duioșie, văzând cu câtă nepăsare se dau multi semeni osândeii sigure, în nădejdea ca frații preoți să atragă atențiunea parohiei lor din când în când asupra acestui păcat, menit să contribuie și el pe lângă alte rele sociale la slăbirea forțelor națiunii, care azi mai mult ca ori când are lipsă de aportul fiecărui individ.

Dumitru Coșeriu,
preot militar.

Vizite inopinate.

P. S. Sa Episcopul nostru Nicolae, însoțit de protopopul Vasiliu al Clujului a vizitat Vineri în 17 Iunie a. c. parohiile noastre *Luna și Someșul-Rece*. În Luna s'a convins în persoană despre lucrările zidirii bisericii celei noi, care promite a fi una din cele mai frumoase biserici din tractul Clujului — având norocul să angajeze un arhitect solid și real.

În Someșul-Rece a cercetat biserica și școala, — și a examinat cu localnicii terenul pe care are să se zidească o biserică nouă, având deja comuna bisericăscă adunat o parte bună de capital. Terenul din cimitirul actual s'a găsit puțin potrivit, fiind împrejmuț de o stradă îngustă — prin mijlocul căreia curge un păreu, care câteodată revarsă prundiș și bolovani și face accesul la biserică imposibil.

S'a convenit să se caute și afle alt teren, deși aflarea unui teren potrivit întâmpină mari greutate.

Preoții din Luna și Someșul-Rece au rămas plăcut surprinși de vizita neașteptată ce le-a făcut arhiereul lor. La ora 1 din zi, P. S. Sa s'a înapoiat la reședința sa.

Membru de onoare. Academia Română a ales pe Generalul Berthelot membru de onoare în semn de recunoștință pentru serviciile pe cari Generalul Berthelot le-a adus patriei noastre în cursul războiului.

Rezultatul examenului pentru preoții militari. Cu ocazia examenului de preoți-căpitani pentru armată, ce s'a ținut la Ministerul de războiu în zilele de 6 și 7 Iunie, au fost declarați reușiți din 18 înscriși, următorii 6 preoți: protoereul Ioan D. Croitoru, Insurăței (Brăila); diaconul Petru Tănăsioiu, profesor; pr.-paroh Vidrighinescu, Ocna-Sibiului; pr. Dumitru Morărețu, Tg.-Jiu; pr. paroh Dancăș, Rășinari (Sibiu); pr. paroh Const. Ghișe, Poiana-Sibiului.

Comemorarea lui Hașdeu. În 25 Aug. a. c. va avea loc la Câmpina comemorarea a 20 de ani dela moartea lui B. P. Hașdău. Comemorarea va fi precedată de o conferință a dlui Iorga.

Carnetele pe CFR. Carnetele funcționarilor de Stat a căror valabilitate fusese prelungită până la 31 Mai a. c. a fost din nou prelungite până la 31 Iulie 1927. Carnetele pensionarilor a căror valabilitate a fost prelungite peste data 31 Mai urmează să fie preschimbate. Pensionarii cari se vor găsi călătorind cu vechile carnete vor fi considerați ca fără legitimație de călătorie.

Donație. Dl Câmpean din Cluj a donat parohiei ort. română din Feiurd-Pădureni 5000 Lei în scopul procurării unui clopot la biserică.

Fericită populație! Expediția Chatilov, însărcinată să exploreze regiunea puțin cunoscută a bazinului Vah, afluentul lui Obi, a descoperit o populație siberiană, locuind șapte localități netrecute pe hartă. Cele patru triburi cari o alcătuiesc profesează toate idolatria și aduc jertfă geniilor apelor râului Vah, piei, blănuri și alte lucruri. Geniile acestea sunt numeroase și de aceea bordeie sfinte, construite pentru ele, slujesc de deozite pentru ofrandele acumulate de zeci de ani. Populația nu știa nimic de ultimul războiu, nici de guvern sovietic.

Guvern nou. Guvernul Știrbei a demisionat, cel nou constituindu-se cum urmează: Dl Ionel Brătianu, prezidenția și externe. Dl I. G. Duca, interne. Dl Vintilă Brătianu, finanțe. Dl G. Cipăianu, domenii. Dl Dr. C. Angelescu, instrucție. Dl Stelian Popescu, justiție. Dl Al. Lapedatu, culte și arte. Dl I. Inculeț, sănătate publică. Dl Dr. N. Lupu, muncă. Dl Ion Nistor, lucrări publice. Dl General P. Angelescu, războiu. Dl Dumitriu, comunicații. Dl Profesor Mrazek, industrie și comerț. Dl R. Franasovici și dl G. Tătărescu, sub secretari de stat la interne. Dl I. Pleșa, secretar general al preșidenției.

Prizonieri ardeleni în Rusia mai sunt încă mulți. Se spune, că peste 1000 de inși. Zilele acestea sosesc 10 români din jurul Brașovului și din Banat. Pentru întoarcerea în patrie le-a dat ajutor guvernul Cehoslovaciei.

Biserica română intervine pentru ridicarea schismei bulgare. Sinodul bulgar a fost înștiințat că I. P. S. Patriarh Miron Cristea, în trecerea sa prin Constantinopol, a intervenit, cu insistență pe lângă Patriarhul ecumenic pentru ridicarea schismei din Biserica bulgară. Patriarhul din Constantinopol și-a dat conșimțământul și astfel Biserica română a contribuit pentru încetarea unui conflict ce exista dela 1870 între Biserica greacă și Biserica bulgară.

Fanatism religios. Lângă Gyonglise (Tibet), — povestește scriitorul englez Laud Perey, care a călătorit mult prin partea locului — există o mănăstire în care călugării trăiesc îngropați de vii după propria lor dorință. „Am trecut — zice autorul — printr-o curte înconjurată cu ziduri înalte. Lângă aceste ziduri, se află niște ferăstrue mici acoperite de câte o piatră și greoiu peatra se dete la o parte, iar o mână uscată pipăi câtva, apoi obosită căzu la pământ. — Mâna chemată astfel, caută bucata de pâine și apa ce li-se aduce acestor nenorociți în fiecare zi. În mormintele astea petrec călugării aceștia buddhiști fără să iasă vre-o dată de acolo, 10, 20, 30 și mai bine de ani, până ce nu mai răspund la bătăile îngrijitorului. Atunci se scoate cadavrul de acolo și în locu-i intră alt călugăr“.

S'a aflat Amvonul Mântuitorului Christos Membrii Societății Arheologice din Ierusalim au descoperit *pietritele din sinagoga dela Capernaum*, unde Mântuitorul nostru a stat și predicat acum' 1900 de ani. Descoperirea s'a făcut în urma unor săpături îndelungate. Localitatea Capernaum era de mult timp numai o grămadă de ruine pe ma-

lul mării galileice. Cauza dispariției acestei localități n'a putut fi constatată până în prezent. În urma săpăturilor făcute, se crede însă cu siguranță, că distrugerea orașului a fost pricinuită de acelaș cutremur de pământ, care ar fi încercat Palestina în ziua răstignirii Domnului. În Noul Testament se amintește orașul Capernaum ca locul unde Isus Christos a predicat de repește ori, săvârșind minuni. Până în prezent între arheologi și teologi sunt deosebiri de vederi în ce privește locul pe care s'a extins orașul. În urma numeroaselor cercetări se crede că locul orașului poate să fie numai pe platoul așa numit „Tell-Hum“, unde sunt multe dărâmături. Făcându-se aici săpături, a fost descoperită vechea sinagogă din Capernaum. Săpăturile continuă. (Crucea).

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 4419/1927.

Ordin-Circular.

Adunarea noastră eparhială în ședința sa dela 23 Mai a. c. luând în desbatere chestiunea alcoolismului a intervenit la fofurile cu cădere ale Statului pentru reglementarea cât mai urgentă a chestiunii acesteia prin lege, în legătură cu reglementarea Repausului duminical.

Pe lângă aceasta Adunarea eparhială dispune ca și organele Bisericii, preoții și consiliile parohiale, respective comitetele parohiale să ia și din partea lor măsuri pentru propaganda antialcoolică.

Se îndrumă aceste organe în special ca în fiecare parohie să organizeze societăți de temperanță. — Să ia de model statutele societății „Oastea Domnului“ și să ia în ajutor pentru propaganda aceasta pe membrii înscrși în Oastea Domnului, de cari se află aproape în toate parohiile noastre și cari formează elementul cel mai prielnic pentru propagandă. — În frunte va merge totdeauna preotul cu pilda, abținându-se dela orice beuturi alcoolice.

Atragem atenția preoțimei asupra comunicatului acestuia, publicat în „Renașterea“ și-o obligăm să satisfacă acestei îndatoriri pastorale de o capitală importanță pentru interesele nu numai ale Bisericii, ci ale Neamului întreg.

Cluj, la 20 Iunie 1927.

NICOLAE,
Episcop.

Nr. 252/927.

2—2 Nr. 193/927.

1—3

Edict de licitație.

Consiliul parohial al Bisericii ort. române din *Luduș* publică concurs pentru darea în întreprindere pe cale de licitație publică a lucrărilor de construcție ale bisericii ort. române din *Luduș*.

Planurile, devizul, condițiunile speciale și contractul tip, se pot consulta la oficiul parohial. Ofertele sigilate se vor înainta *până la 3 Iulie 1927 ora 2. p. m.* provăzute cu o garanță de 6% (șase la sută) din suma ofertei.

Pentru deplasări, parohia nu dă spese nici diurne.

Luduș, la 21 Mai 1927.

V. Smigelschi,
arhitect eparhial.

(ss) **Romul Popa,**
prot.-președinte.

Nr. 382/927.

2—3

Licitație minuendă.

Consiliul parohial ortodox român din *Sângerul-de-Pădure*, județul *Murăș*, dă în întreprindere pe cale de licitație minuendă *zidirea casei parohiale* conform planului și devizului. Invităm pe cei interesați, că până la *24 Iulie* a. c. ora 12 a. m. să-și înainteze ofertele închise și sigilate.

Licitația se va ține în aceeași zi, la ora 2. p. m. Comuna bis. prestă în natură numai nisipul și petrișul precum și toate transporturile dela gara *Tinoasa*. Concurenții vor depune un vadiu în număr, hârtii de valoare, libele de bancă, 10% asupra prețului total din deviz.

Planul și devizul și condițiunile speciale de executare se pot vedea la oficiul parohial ort. din *Sângerul de Pădure*.

Comitetul își rezervă dreptul de a încredința zidirea fără considerare la prețuri și condiții, aceluia dintre oferenti care va prezenta mai multă garanție și soliditate.

Sângerul-de-Pădure, 18 April 1927.

George Onițiu,
adm. paroh.

Petru Mărginean,
epitrop.

Văzut: **Ștefan Rusu,**
protopop.

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante *Susenii-Bârgăului* în tractul protopopesc al *Bistriței*, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în revista „*Renașterea*“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform cualificațiunei.
2. Sesiune parohială 2 iug. grădină, 5 iug. arător și fânaț, cu prospecte de a fi întregită conform legii.

3. Stole corespunzătoare vremilor de astăzi.

4. De locuință pentru preot se va îngriji Consiliul parohial până se va edifica casă parohială.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile, însoțite de toate documentele de cualificațiune și serviciu precum și de certificat de încuviințare dela Consiliul eparhial, subsemnatului oficiu protopopesc în *Bistrița* și obținând prealabilă încuviințare dela acesta, se vor putea prezenta și în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Bistrița, 7 Iunie 1927.

Oficiul protopop. ort. rom. în înțelegere cu Consiliul parohial.

Grigore Pletosu,
protopop.

Fondat:
1872.

Cea mai mare Turnătorie de clopote din țară

Strada Lunei 4.